

РЕШЕНИЕ

№ 636

гр. София, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА Б. НИКОЛОВА

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА Б. НИКОЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110211822 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на Г. А. И. против електронен фиш серия К № 7040853, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш (ЕФ). Жалбоподателят твърди, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, като приложената санкционна норма е непълна, тъй като същата е бланкетна. Посочва, че в случая се касае за липса на посочен в ЕФ приложим закон, което препятства организирането на защитата му. Моли електронният фиш да бъде отменен.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез адв. Минева, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. В допълнение посочва, че връченият електронен фиш се различава от този, представен с административнонаказателната преписка, в частта относно санкционната разпоредба. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител. По делото са представени писмени бележки от юрк.

Димитрова, в които са изложени доводи за правилност и законосъобразност на обжалвания ЕФ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, същата е подадена в предвидения в чл. 59, ал.2 ЗАНН срок (доколкото въззиваемата страна не разполага с доказателства за датата на връчването на ЕФ), от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване.

Разгледана по същество се явява НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

От фактическа страна се установява следното:

С електронен фиш Серия К № 4757491, издаден от ОДМВР – Пазарджик, на основание чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП на жалбоподателя И. била наложена глоба в размер на 50 лева за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Глобата била платена на 28.02.2022 г.

На 02.02.2023 г. в 15.11 ч. в гр. София по бул. „Черни връх“ до № 7 с посока на движение от бул. „Свети Наум“ към бул. „Евлоги и Христо Гевеи“, с мобилна система за видеоконтрол „CORDON M2“ с радар № MD 1195 била засечена скорост на движение на МПС марка и модел „БМВ 650 И Х Драйв“ с рег. ... от 65 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия) при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Автоматизираното техническо средство „CORDON M2“ и по-конкретно радар № MD 1195 е преминало периодична техническа проверка на 15.03.2022 г.

Към 02.02.2023 г. собственик на горепосочения лек автомобил бил жалбоподателят Г. А. И.. Въз основа на тези данни и предвид начина на установяване на нарушението, на основание чл.189, ал.4 от ЗДвП бил издаден ЕФ серия К № 7040853, с който на собственика на МПС Г. А. И. на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.2 от ЗДвП било наложено наказание глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Описаната и възприета фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства – снимков материал към ЕФ, справка за собственост на МПС с рег. ...; протокол за използване на АТСС рег. № 4332 р-

8830/03.02.2023 г., ежедневна форма на отчет, протокол от проверка № 07-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. на Български институт по метрология, преглед на вписан тип средство за измерване, решение за одобрение на типа на уреда за измерване заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи; снимков материал на разположението на АТСС; справка-картон на водача, разпечатка от АИС АНД, сертификат за успешно завършен курс на обучение, ЕФ серия К № 4757491, справка от ОД МВР - Пазарджик.

Съдът кредитира изцяло гореописаната доказателствена съвкупност, тъй като същата е непротиворечива и напълно изяснява възприетата и описана по-горе фактическа обстановка.

От приложения по делото снимков материал към атакувания ЕФ, заснет с преносима система за видеоконтрол „CORDON M2” с радар № MD 1195, се установява, че на процесната дата - 02.02.2023 г. в 15:11:44 ч., с отразени координати, е измерена скорост на движение от 68 км/ч, като са записани датата, часа (включително и секундите), посоката на движение и е сниман регистрационния номер на автомобила, който съвпада напълно с този, регистриран на името на жалбоподателя като собственик.

Приложеният по делото протокол за използване на АТСС е надлежно съставен, съдържа всички изискуеми реквизити и съответства на попълнената ежедневна форма на отчет. Отразените в него часове на работа на мястото на контрол съответстват на отразените начало и край на работа на АТСС – от 14.30 ч. до 17.30 ч., в рамките на които попада и констатираното с обжалвания ЕФ нарушение. Посочено е мястото на контрол, като е направена и снимка на разположение на АТСС на контролирания пътен участък.

Техническото средство - преносима видео-радарна система за контрол „CORDON M2” е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. Периодичността на последващите проверки на тези системи е една година, като АТСС и по-конкретно радар фабричен № MD 1195 е преминал проверка на 15.03.2022 г. От приложения по делото протокол от проверка № 07-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. на Български институт по метрология е видно, че мобилната система за видеоконтрол отговаря на изискванията и дава допустима грешка при полеви условия при измерване на скоростта от 3 км/ч. до 100 км/ч. и от 3 % над 100 км/ч., като измерената скорост попада в обхвата на уреда.

Видно както от отразеното в протокола за използване на АТСС и снимковия материал, изготвен към него, в контролирания участък не е имало поставен пътен знак за ограничение за скоростта. Жалбоподателят също не излага твърдения за разрешена скорост в процесния участък, различна от общовалидната за населено място.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съдът констатира, че от външна страна атакуваният фиш отговаря на посочените в чл.189, ал.4 от ЗДвП изисквания и съответства на утвърдения със заповед № 8121-з-931/30.08.2016 г на министъра на вътрешните работи образец. Видно от съдържанието на електронния фиш са налице всички изискуеми от закона реквизити: посочени са териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точен час на извършване на нарушението, регистрационния номер на заснетото МПС, неговият собственик, описание на нарушението. От своя страна същите данни са инкорпорирани и в приложения като веществено доказателствено средство съобразно чл.189, ал.15 ЗДвП снимков материал, изготвен с процесната радарна система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС. Инкорпорирани са наименованието на техническото средство и неговият уникален регистрационен фабричен номер. В конкретния случай ясно е посочено и в какво се изразява нарушението и съответстващата му правна квалификация. От съдържанието на електронния фиш недвусмислено се извежда ограничението на скоростта в населено място, както и скоростта на движение на лекия автомобил. Описанието на нарушението съответства на посочената като нарушена разпоредба на чл.21, ал.1 от ЗДвП и не са налице пречки пред жалбоподателя да разбере за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност и да организира защитата си.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че извършването на процесното административно нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство „CORDON M2” с радар № MD 1195, което представлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение. Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП органите по контрол на спазване правилата за движение по пътищата имат право за

установяване на нарушенията да използват два вида технически средства или системи - заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Следователно разпечатката от заснетото превозно средство с датата, часа, засечената скорост на движение и регистрационния номер на автомобила представлява годно веществено доказателствено средство, изготвено по предвидения в закона ред. В приложеното извлечение от паметта на устройството, заснело извършеното нарушение, са налични данни за процесното автоматизирано техническо средство, посредством което е установено нарушението. От доказателствената съвкупност по делото се установява, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа след като конкретното техническо средство е преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка. Тук следва да се отбележи, че с измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., законът е съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата е добавен терминът "автоматизирано" техническо средство, като разписаното негово легално определение в §6, т.65 от ДР на ЗДвП дава яснота относно предметния му обхват. Съгласно цитираната норма се касае за "уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес". В тези хипотези средството за измерване функционира без намесата на контролния орган, чието задължение се заключава до неговото позициониране, включване и задаване параметри на ограничението на скоростта, без последващо интервениране, а след преустановяване на контрола - изключване и демонтаж. Изрично в мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на ЗДвП е ангажирана като причина за въвеждане на измененията становището на върховната съдебна инстанция,

материализирано в Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, относно законосъобразността на процедурата по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите чрез издаване на електронни фишове. Съобразено се явява изискването за автоматизиран процес при използването на мобилни технически средства, при който единствената намеса на контролния орган се свежда до тяхното обслужване, но не и упражняването на непосредствен контрол върху функционирането на системата към момент на заснемане на нарушения, т.е. способът за установяване на нарушенията е аналогичен на ползвания при стационарните камери за скорост. Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програмата, генерираща снимковия материал, което е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. АТСС е предназначено за автоматично фиксиране на допуснатите нарушения за скорост. Уредът измерва скоростта и разстоянието на преминаващите МПС само в автоматичен режим от статив (тринога) в стационарно положение при временното му разположение на пътя. Установените данни за нарушения не могат да бъдат променяни поради липсата на пряк достъп до тях на оператора, като това важи и за процесите на съхранение и експорт на данни. Присъствието или отсъствието на контролен орган по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението, тъй като измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично.

Следователно към датата на нарушението, за което е издаден атакуваният електронен фиш - 02.02.2023 г., нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се установяват и санкционират чрез издаване на електронен фиш не само при използване на стационарни технически

средства, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, като за въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган - освен включването и изключването на мобилното техническо средство Наредбата въвежда нарочен ред, който отговарят на изискванията залегнали Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014г. на ОС на ВАС. С оглед на това съдът приема, че към момента на твърдяното нарушение, не само стационарните, но и мобилните технически средства могат да бъдат използвани за установяване на нарушения, които да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш.

Видно от снимковия материал към ЕФ измерената скорост на движение на автомобила на жалбоподателя е била 68 км/ч, в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км/ч, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 65 км/ч. Погрешно е посочено единствено, че е приспаднал толеранс от 3 % вместо 3 км/ч, но същото не е съществено предвид еднаквия краен резултат и при двата метода на приспадане. Именно тази коригирана скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. „толеранс” и е отчетено превишение от 15 км/ч, което обстоятелство е в полза на нарушителя и именно за това превишение същият е бил санкциониран.

Предвид всичко гореизложено съдът намира, че по безспорен начин въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото се установява, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21, ал.1 ЗДВП, тъй като е превишил ограничението на скоростта от 50 км/ч в населено място. Движейки се на посоченото в електронния фиш време и място, със скорост от 65 км/ч., жалбоподателят е нарушил забраната за движение със скорост до 50 км/ч, превишавайки разрешената скорост с 15 км/ч. От субективна страна нарушението е осъществено при форма на вина пряк умисъл, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач е следвало да съобрази поведението си с изискванията на закона и да се движи с разрешената скорост за пътния участък.

Управлението на ППС с превишена скорост е санкционирано с

разпоредбата на чл.182 от ЗДвП, като за размера на конкретното превишение от 15 км/ч в населено място законодателят в разпоредбата на ал.1, т. 2 от същия текст е предвидил глоба в размер на 50 лв. АНО правилно е определил наложеното на И. наказание на основание чл.182, ал.4 от ЗДвП в двоен размер от 100 лева предвид извършването на нарушението в условията на повторност. Настоящото нарушение е извършено на 02.02.2023 г., в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 4757491, издаден от ОДМВР – Пазарджик за идентично нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което е налице повторност по смисъла на т. 33, пар. 6 от ДР на ЗДвП. Видно както от представената справка от ОДМВР – Пазарджик (приета като доказателство след изрично становище в тази насока на жалбоподателя), така и от отбелязването в картоната на водача, глобата, наложена с ЕФ серия К № 4757491 е платена на 28.02.2022 г. С оглед на това и при съобразяване на разпоредбата на чл.79б, ал.2 ЗАНН, съдът намира, че електронният фиш, издаден от ОДМВР – Пазарджик, е влязъл в сила на датата на плащане на наложената с него глоба – 28.02.2022 г. поради което настоящото нарушение се явява извършено в едногодишен срок. Разпоредбата на чл. 79б от ЗАНН, въведена с измененията в ЗАНН обн. в ДВ, бр. 109/2020 г., в сила от 23.12.2021 г., е с процесуален характер и има действие занапред, поради което е приложима и по отношение на констатирани в предходен период административни нарушения, какъвто е настоящият случай (в този смисъл Определение № 9304 от 30.10.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 9968/2023 г.). Поради това и на основание чл. 3 от НПК (намираща субсидирано приложение по силата на чл. 84 ЗАНН) тя има действие по всички висящи процесуални отношения, тоест такива които не са приключили с влязъл в сила съдебен акт.

С жалбата е представен препис от връчения на въззивника екземпляр на електронния фиш, като е основателно възражението на жалбоподателя, наведено чрез процесуалния му представител, че е налице разлика в съдържанието на връчения му електронен фиш и представения пред съда с материалите по административнонаказателната преписка. Така във връчения на жалбоподателя и представен с жалбата екземпляр е посочено, че административното наказание на въззивника е наложено на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 ЗДвП, т.е. санкционната разпоредба е посочена непълно, като не е отразена връзката с основен състав на нарушение по чл.189, ал.1,

ал.2 и ал.3 от ЗДвП. В представения пред съда екземпляр на електронния фиш бланкетът на разпоредбата на чл.182, ал.4 ЗДвП вече е запълнен с посочване на разпоредбата на ал.1 т.2 на чл.182 ЗДвП. Безспорно, подобни действия от страна на АНО са укорими, но не се споделят възраженията на жалбоподателя, че непосочването на санкционната разпоредба в пълнота във връчения му електронен фиш, съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. И това е така, защото в електронния фиш са описани ясно и конкретно всички признаци от състава на нарушението, включително и обстоятелствата, квалифициращи го като такова, извършено повторно. Следва да се има предвид, че нарушената норма е тази на чл.21, ал.1 ЗДвП и тя изрично е посочена в ЕФ. Непълното посочване на санкционната разпоредба не ограничава правото на защита на жалбоподателя и също така не пречи възможността да се извърши преценка за индивидуализация на наказанието, тъй като размерът на наказанието в случай на нарушение на режима на скоростта се определя в зависимост от стойността на превишението на скоростта, което е ясно посочено в обжалвания електронен фиш - 15 км/ч. Ето защо и дори и въз основа на санкционната разпоредба, посочена във връчения на жалбоподателя екземпляр на електронния фиш, не съществува пречка да се извърши преценка за правилната индивидуализация на наказанието, като в настоящия случай съдът намери и че размерът на административното наказание е правилно определен по гореизложените съображения.

Предвид императивната забрана на чл.189з от ЗДвП не следва да се обсъжда маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Дори и в случая да не намираше приложение забраната по чл. 189з ЗДвП обаче, нарушението не би могло да се квалифицира като маловажно предвид стойността на превишението - 15 км/ч, и то в рамките на населено място, което е повишило опасността от реализиране на ПТП.

С оглед на изложеното и при извършената цялостна служебна проверка на атакувания електронен фиш, настоящата инстанция не констатира основания за неговата отмяна или изменение. Поради това същият следва да бъде потвърден изцяло, а депозираната жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

При този изход на производството право на разноси на основание чл.

63д ал. 4 ЗАНН има въззиваемата страна. Като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, броя на проведените съдебни заседания, както и обстоятелството, че процесуалното представителство на институцията, издала обжалвания акт, е осъществено само посредством депозирано писмено становище, съдът намери, че юрисконсултското възнаграждение, което жалбоподателят следва да заплати на въззиваемата страна, следва да е в минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9, вр. ал. 2, т. 5 вр. чл. 58д т. 4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 7040853, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП на Г. А. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Г. А. И. с ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____